

Doseći baš ono tamo na vrhu

FELLINI, ZVANE, DID & KING

Da ne se zabi uno ča je bi zavapi
žienso mojega dida, uni črni Kralj
’merikanski ča su ga z pištuolon,
I had and I still have a dream:
sprid miljun črnih – *dati jisti lačnen,*
golega ubući, čovika uzjubiti, svit cili
(za potribu pisme vržmo čakavci)
– črnih da črniji ni črnji ne moru bit.
I Črnja mrež njimi: e, to bi bilo jeno čine,
velo čine... „Fellini njim samim“.
Ma ke film, *make this film!*

I vi՞š, dite moje: to ti se zuove i tako se reče
imati besidu i riječ i rič, prisègu za samo,
samo jedan minji, ma čovikoljubni san.

META

u kosini sjajno jedno kolo odbačeno
trava zvoni u džepu kradljivca bicikla
čiji je kostur iz onog filma:
pred očima dječaka i oca
lačnih svega u neslobodi izbora.

druge su mučili barjaci
njih želuci, ma kakav smisao
kakva misao na vječnost?

ovdje i sada vrti se isti film
zvono iz trave podiže neku novu
crikvu, multi li je kulti li je:
ni križa ni miseca ni zvizde.

kotač ide unatrag svijetom:
'ko vida rane kovida, 'ko pak šutnjom
niz kosinu u materinu.

IZ PULE NESTALE

oštarija poreč, praonica lavanderia, astra
prva istarska samoposluga tzv. televizija
mali mlijeci peko planika borovo
kraš pa karićem niz ulicu (onda dogradili
kazalište, tako izbrisali igralište)
muzička škola milicija žiška i dr. obrtnici
pa metražna roba živežne namirnice
roba mješovita posuđe štolveri
i sve drugo na komad rinfuza
penje se najljepša kvartovska guza
škalama doseći baš ono tamo na vrhu
jer mama je rekla, čuj dobro, baš to kupi
onda te najlonke na crtlu straga
i borosane a negdje ispod pulta
zacijelo lakirane tanke štikle
one za probosti svako muško
nema sitnog pa ti vraća bombončić
ili žvakaču domaću jadnu a ne tršćansku *perfetti*
(kakav miris kakva boja kakva kutija!)

i dok si rastao, nju su, butigarku, toliko
okretali te je skrenula kao i ja pogledom
ne poželjeh je ostarjelu ni vidjeti
a na srednjem kiosku korza španjuleti
opet kus po kus
iliti cigarete na komad
njih kupuju mornari pa će fotografu
uspomena iz jna, livo/levo sam ja
oni tamnoplavi zimi a ljeti bijeli
drugi su bili smb ili nebeskoplavi

ti su letjeli ili puzali besmisleno
za koga? za tita! za koga? za partiju! za koga?
ali mornari su nekako bili kao naši
poneki bar... kao za K. u. K.

MRTVE RIJEČI, MRTAV SVIJET

a ovo ti je njemačko-hrvatski
iz četrdeset i četvrte, šamšalović
bio s nama na blajburgu kod nekih
i vratili ga mi, nadživjele knjige ljudi;
joj, gospođo profesor, nemojte
pred malim!; hmdaaa oprostite;
evo, borise dragi, čujem počeo si
s njemačkim, je li?, sjajno, znam
ti profesoricu, bile smo zajedno na
preparandiji, krasna gospođa
puno čete od nje naučiti
i lijepo mi je pozdrav, reci samo
od vaše šulkolegice, znat će ona već
nema nas odande u istri mnogo
i svi po istom dekretu;
mama, što je dekret?, to jeee...
put, sine, put, tako sam i ja došla;
aaa glaj-burg, tata, što je?
ništa... ma isto put, ali malo duži,
i daj si lijepo umotaj rječnik
nemoj u onaj masni papir!;
a što kad nema tako velikih plastičnih
košuljica?; onda bolje ništa
to i tako ne nosiš u školu
drž' si ga doma
i čitaj jer što više jezika znaš...